

Arrest

nr. 219 482 van 4 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. GYSELEN *loco* advocaat G. KLAPWIJK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 3 februari 2018 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 februari 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 19 februari 2018 en op 28 februari 2018.

1.3. Op 15 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u een alawiet van Arabische origine afkomstig uit Duweir al Dabde, Latakia. Na uw verplichte legerdienst begon u in 1997 als technicus in de tandheelkunde te werken. U werkte in die hoedanigheid zowel in Syrië, waar u een eigen tandlabo had, als in Libië, Yemen, Saoedi-Arabië en de Golfstaten. U verbleef ook in deze landen maar keerde telkens herhaaldelijk terug naar Syrië. Samen met uw broer A.(...) S.(...) startte u in 2003 een website op waarop lokale en internationale artikels werden gepubliceerd. Jullie werden hierom in de gaten gehouden door de Syrische inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Omwille van een door jullie overgenomen en gepubliceerd artikel waarvan u de inhoud evenwel niet kende beslisten u en uw broer om de website op vraag van de Syrische inlichtingen- en veiligheidsdiensten in 2006 af te sluiten. Uw broer A.(...) vertrok naar Bahrein en bleef sindsdien actief op het internet waarbij hij zowel positieve als kritische commentaren uitte over de situatie in Syrië.

In 2015 vroeg uw broer A.(...) asiel aan in Zweden waar hij erkend werd als vluchteling. Ook in Zweden bleef hij actief op het internet. In augustus 2015 reisde u naar Syrië. U werd ondervraagd door de militaire inlichtingendienst omwille van de asielaanvraag van uw broer. U werd geïntimideerd en aangespoord om u als alawiet in te zetten om het land te verdedigen en het Syrische regime te steunen. Verder werd u gezegd dat u het land niet meer mocht verlaten. Na een vier tot vijftal uren mocht u zonder verder gevolg beschikken. In september 2015 reisde u op legale wijze met uw eigen paspoort naar Saoedi-Arabië waar u op basis van uw werkcontract een verblijfsvergunning had. Toen uw contract niet meer werd verlengd en uw werkgever u meldde dat u bijgevolg teruggestuurd zou worden naar Yemen of Syrië besloot u naar Zweden te reizen. U verliet op 3 december 2017 op legale wijze en reisde via Dubai en Ethiopië naar Ivoorkust. Op 2 februari 2018 reisde u met valse Griekse documenten naar België waar u op de luchthaven werd onderschept en op 3 februari 2018 asiel aanvroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, twee Syrische paspoorten, uw diploma, verschillende certificaten betreffende opleidingen, de beëindiging van uw werkcontract, de beslissing van de Zweedse asielinstanties in hoofde van uw broer en e-mails van uw broer A.(...) met daarin verschillende links naar artikels van zijn hand.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming.

Hoewel u en uw broer mogelijkwijze in het verleden in de gaten werden gehouden door het Syrische veiligheidsapparaat omwille van jullie activiteiten en familiale banden met personen die een rol speelden op het Syrische politieke toneel, bestaan er evenwel onvoldoende concrete elementen waaruit kan worden geconcludeerd dat u persoonlijk, actueel, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Uit uw verklaringen kan immers worden afgeleid dat u, tot en met uw laatste bezoek aan Syrië in 2015, jarenlang en meermaals op legale wijze het land kon in- en uitreizen (CGVS I, p. 6, 8, 10). Verder kon u, zelfs tijdens het Syrische conflict, nog eigendommen verwerven en verkreeg u op 10 juli 2017 nog een paspoort van de Syrische autoriteiten in Dubai (CGVS I, p. 9)(zie documenten). Enkele van uw directe familieleden verblijven tot op heden klaarblijkelijk nog altijd probleemloos in Syrië (CGVS I, p. 6). Zelf

werd u nooit vastgehouden of mishandeld door de Syrische inlichtingen- en veiligheidsdiensten (CGVS I, p. 11).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet worden toegekend.

De vaststelling dat uw broer in Zweden de vluchtelingenstatus verkreeg leidt niet automatisch tot de conclusie dat u in België ook de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend daar elke asielaanvraag op haar individuele elementen en merites beoordeeld dient te worden.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt en ze louter een aanwijzing vormen voor uw identiteit, herkomst, scholing, opeenvolgende verblijfplaatsen, werkzaamheden en het statuut en de activiteiten van uw broer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Meer informatie over uw statuut als subsidiair beschermde kunt u vinden op www.cgvs.be/nl/asiel/subsidiairbeschermden. U vindt er ook een brochure over uw rechten en plichten als subsidiair beschermde.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de motieven op grond waarvan hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt: “(...) Dat verzoeker niet ontkent dat hij tot 2015 Syrië in kon reizen, doch deze situatie wijzigde zich in 2017 toen zijn reisdocument verlopen was;

Dar verzoeker gedurende zijn gehoor bij de inlichtingendiensten zijn oude reisdocument toonde;

Dat verzoeker stelt dat hij inderdaad in 2011 en 2014 eigendommen kon aankopen in Syrië;

Dat deze eigendommen evenwel werden aangekocht op naam van zijn echtgenote en dat deze eigendommen na hun echtscheiding in 2015 op zijn naam werden overgeschreven;

Dat verzoeker stelt dat iedere Syriër een paspoort met een geldigheidsduur voor 6 jaar kan bekomen;

Dat aan verzoeker evenwel een paspoort met een geldigheid duur van slechts 2 jaar werd afgeleverd;

Dat enkel nog de moeder en een broer, T.(...), in Syrië wonen als familieleden van verzoeker. Deze laatste was het voorwerp van een onderzoek en werd ontslagen naar deze andere broer van verzoeker naar Zweden was vertrokken;

Dat verzoeker inderdaad bevestigt dat hij nooit opgesloten werd maar hij werd wel verschillende malen ondervraagd zonder enig aanwijsbaar motief;

Dat verzoeker vreest bij terugkeer naar Syrië opnieuw te worden ondervraagd en “lastig gevallen” door de inlichtingendiensten;

Dat er van verzoeker in Syrië verwacht wordt dat hij de “people’s committees” vervoegd wat hij in geen geval wil nu hij zich niet wil mengen met het conflict in Syrië;

Dat bovendien verzoeker al eerder Saoedi-Arabië verlaten had omdat hij aldaar onder druk werd gezet om zich in te zetten voor de oorlog in Jemen, waar hij zich absoluut tegen verzette;

Dat tenslotte verzoeker wenst te verduidelijken dat hij de gegronde vrees tot vervolging onderhoudt omwille van zijn familiale geschiedenis alsook omwille van zijn familiale banden.”

2.2. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een ontslagbrief van verzoeker gericht aan de Tishreen Universiteit van Latakia dd. 6 augustus 2015 met vertaling in het Engels en een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Latakia dd. 4 september 2018.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat hij, tot en met zijn laatste bezoek aan Syrië in 2015, jarenlang en meermaals op legale wijze het land kon in- en uitreizen, dat hij zelfs tijdens het Syrische conflict nog eigendommen kon verwerven, dat hij op 10 juli 2017 nog een paspoort van de Syrische autoriteiten in Dubai verkreeg, dat enkele van zijn directe familieleden tot op heden klaarblijkelijk nog altijd probleemloos in Syrië verblijven en dat hij zelf nooit werd vastgehouden of mishandeld door de Syrische inlichtingen- en veiligheidsdiensten, (ii) de vaststelling dat zijn broer in Zweden de vluchtelingenstatus verkreeg niet automatisch tot de conclusie leidt dat hem in België ook de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend daar elke asielaanvraag op haar individuele elementen en merites beoordeeld dient te worden en (iii) uit de door hem voorgelegde documenten evenmin een persoonlijk risico blijkt en deze stukken louter een aanwijzing vormen voor zijn identiteit, herkomst, scholing, opeenvolgende verblijfplaatsen, werkzaamheden en het statuut en de activiteiten van zijn broer. Aan verzoeker wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er in zijn regio van herkomst een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 15 maart 2018 (CG nr. 1801033), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Syrië persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Immers, dat hij tijdens de oorlog eigendommen aankocht op naam van zijn echtgenote en deze eigendommen na de echtscheiding in 2015 op zijn naam werden overgeschreven, en dat zijn broer T. het voorwerp was van een onderzoek en werd ontslagen nadat zijn andere broer naar Zweden was vertrokken, betreffen *post-factum* verklaringen die geen enkele steun vinden in het administratief dossier. Dat aan verzoeker door de Syrische autoriteiten in Dubai een paspoort werd afgeleverd met een geldigheidsduur van slechts twee jaar toont op zich niet aan dat hij in de negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten zou staan. Voor het overige komt verzoeker in

wezen niet verder dan het louter volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Ook uit de door verzoeker neergelegde documenten kan geenszins blijken dat in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging dient te worden aangenomen in geval van terugkeer naar Syrië. Verzoekers identiteitskaart, zijn geboorteakte, de twee Syrische paspoorten, zijn diploma, de verschillende certificaten betreffende opleidingen, de beëindiging van zijn werkcontract, de beslissing van de Zweedse asielinstanties in hoofde van zijn broer en de e-mails van zijn broer A. met daarin verschillende links naar artikelen van zijn hand, bevestigen slechts verzoekers identiteit, herkomst, scholing, opeenvolgende verblijfplaatsen en werkzaamheden, alsook het statuut en de activiteiten van zijn broer, gegevens welke niet in twijfel worden getrokken. Verzoeker toont aan de hand van deze documenten echter op generlei wijze aan dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Ook de ter terechtzitting neergelegde documenten kunnen te dezen niet overtuigen. Wat betreft de ontslagbrief gericht aan de Tishreen Universiteit van Latakia, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker nergens doorheen zijn verklaringen gewag heeft gemaakt van een tewerkstelling aan deze universiteit, noch van het feit dat hij vervolging riskeerde omwille van zijn ontslag. Hem tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd welk werk hij heeft gedaan, verklaarde verzoeker *"In januari 1995 in legerdienst gegaan. Afgezwaaid in april 1997. Ik heb 2 jaar en drie maanden militaire dienst gedaan. Militaire training tijdens mijn studie gedaan. Na legerdienst in 1997 gewerkt in tandlabo in Latakia tot 1998 dan naar Libië gegaan. In 2000 teruggekeerd. Dan naar Yemen gegaan. Tijdens mijn verblijf in Yemen naar Duitsland gegaan. Opgemerkt hoe groot het verschil is tussen de technische materialen tussen Duitsland en Yemen en dus besloot ik naar golf te gaan nadat ik eerst in Syrië ging. Dan naar SA in 2003-2004. Syrische mirror gesponsord nadat ik beetje rijkdom verwierf. Ik was meer sponsor dan schrijver. Dan 6 maanden naar Abu Dhabi gegaan. Eind 2004 terug naar Syrië gegaan. Mijn eigen laboratorium opgericht."* (administratief dossier, stuk 11, gehoor CGVS d. 19 februari 2018, p. 9). Bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker weliswaar op algemene wijze: *"In 2015 heb ik mijn ontslag als tandartstechnicus gevraagd, maar dit werd door de regime geweigerd en dit is ook de reden dat ik gesignaleerd ben op de grens."* (administratief dossier, stuk 14, vragenlijst CGVS, vraag 3.7.). Gelet op deze verklaringen en mede gelet op verzoekers bewering dat men hem tijdens zijn ondervraging door de militaire veiligheidsdienst in 2015 had gezegd dat hij het land niet mocht verlaten (administratief dossier, stuk 11, gehoor CGVS dd. 19 februari 2018, p. 10), mag het echter ten zeerste verbazen dat hij in september 2015 op legale wijze met zijn eigen paspoort Syrië kon verlaten. Verzoeker geeft ook niet de minste verklaring waarom hij de ontslagbrief, die dateert van 6 augustus 2015, niet in de loop van de administratieve procedure heeft neergelegd. Het betreft overigens, net zoals het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Latakia dd. 4 september 2018, slechts een fotokopie die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit. Het vonnis spreekt overigens van een ontslag dd. 3 oktober 2015, wat niet te rijmen valt met de inhoud van de ontslagbrief. Om deze redenen kan aan voormelde documenten geen enkele objectieve bewijswaarde worden verleend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoeker werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad wordt door de samenstelling van het administratief dossier echter in de onmogelijkheid gesteld om verzoekers actuele nood aan internationale bescherming te toetsen. Het administratief dossier bevat geen enkele landeninformatie zodat het voor de Raad onmogelijk is om te beoordelen of verzoeker actueel in Latakia een reëel risico loopt bestaande uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk

onderhoud verklaarde dat hij in oktober 2010 naar Saoedi-Arabië vertrok doch tot 2015 elk jaar op bezoek ging in Syrië. Erop gewezen dat na 2011 de oorlog uitbrak, antwoordde verzoeker *“De situatie in Latakia was normaal. Eigenlijk is de oorlog daar niet zo sterk op te merken. Ik ging sowieso altijd van Beirut luchthaven en van daaruit rechtsreeks naar Latakia. Dat was rustig tot eind 2013 toen een bloedbad plaatsvond in het noorden van Latakia. De stad zelf bleef rustig.”* Hij voegde hieraan toe dat hij tot de door hem aangehaalde problemen in 2015 nooit van plan was om Syrië definitief te verlaten dat hij zelfs tijdens de oorlog twee huizen heeft gekocht in Syrië (administratief dossier, stuk 11, gehoor CGVS dd. 19 februari 2018, p. 6 en p. 8-9). Deze verklaringen doen naar het oordeel van de Raad ernstige vragen rijzen bij de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 maart 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS